ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Ο Λαός Δεν ξεχνά!

Τις Αγωνίστριες Τιμά!

Έφυγε από τη ζωή την Κυριακή 5 Μάη 2024, ανήμερα του ΠΑΣΧΑ, η αγωνίστρια Πόπη Κάππου, σύζυγος του κομμουνιστή Κώστα Κάππου πάνω στο σώμα του οποίου είχε γραφτεί ανεξίτηλα ένα μέρος της Ιστορίας της αντίστασης του ελληνικού λαού και των κομμουνιστών ενάντια στην αμερικανοκίνητη στρατιωτική δικτατορία.

Σεμνή αγωνίστρια η Πόπη Κάππου, όρθωσε ανάστημα στους δικτάτορεςκαι πάλεψε για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων από τα κολαστήρια της Ασφάλειας, της ΕΣΑ, του Μπογιατίου και της Μπουμπουλίνας.

Ο Λάμπρος Τόκας, συγγραφέας του βιβλίου **“ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΦΛΕΒΑΡΗ”,** αποχαιρετά την Πόπη Κάππου σημειώνοντας μεταξύ άλλων:

“Τη συντρόφισσα Πόπη, τη γνώρισα για πρώτη φορά την Άνοιξη του 1974, στο καφενεδάκι, απέναντι από το κτίριο της Γενικής Ασφάλειας Αθηνών, όταν αγωνιζόταν- μαζί με άλλες μανάδες από “ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΦΛΕΒΑΡΗ”- για την απελευθέρωση του συζύγου της και όλων των πολιτικών κρατουμένων.

Παραμένουν βαθιά χαραγμένες στη μνήμη μου, οι μέρες της Άνοιξης το 1974, όταν οι πολικοί κρατούμενοι κρατούμενοι μεταφέρθηκαν ξαφνικά από την Ασφάλεια της οδού Μεσογείων στο Μπογιάτι, χωρίς να λένε στους συγγενείς των ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΦΛΕΒΑΡΗ (μητέρες, συζύγους κλπ) που βρίσκονται.

Κάποια από εκείνες τις μέρες, πήγαμε με τη συντρόφισσα Πόπη στην Ένωση Ανταποκριτών Ξένου Τύπου στην οδό Ακαδημίας και καταγγείλαμε στη διεθνή κοινή γνώμη, την εξαφάνιση από τα όργανα της χούντας του Κώστα Κάππου και άλλων πολιτικών κρατουμένων.”

Στις 4 Ιουνίου του 1974, η Πόπη Κάππου είχε συντάξει επιστολή καταγγελίας για την τύχη του συζύγου της Κώστα Κάππουκαι τα βασανιστήρια που αυτός υφίστατο.

Ανάμεσα στα άλλα, στη δραματική αυτή επιστολή ανέφερε:

“4-6-74

Διαμαρτυρία

Στις 16 του Φλεβάρη στις 10 η ώρα το πρωί συνελήφθη από τα όργανα της Ασφάλειας ο σύζυγός μου Κών/νος Κάππος και από τότε του παρέχουν στέγη στα μπουντρούμια τους.

Η συντροφιά του στους δύο μήνες ήταν η απομόνωσις και τα τέσσερα σύντομα επισκεπτήριά μου. Στο διάστημα αυτό οι συνεχείς ανακρίσεις, οι ταλαιπωρίες, τα βασανιστήρια δεν έλειψαν ούτε μέρα με συνέπεια να υποστεί σοβαρόν κλονισμόν της υγείας του.

Σε συνεχείς ερωτήσεις μου προς τους Αρμοδίους πού βρίσκεται η Υπόθεσις και γιατί κατηγορείται ο άνδρας μου οι απαντήσεις τους ήταν και είναι ότι βρίσκονται στις προανακρίσεις και ότι συγκεντρώνουν στοιχεία. «Είναι σας παρακαλώ δυνατόν μετά από δύο μήνες ταλαιπωριών και καταπιέσεων να βρίσκεται ακόμα στην προανάκριση;».

Στο πέμπτο επισκεπτήριο μου απηγορεύθη να τον ξαναδώ, με την αιτιολογία ότι δεν είναι τακτοποιημένος και εντάξει απέναντι στην Υπηρεσίαν της Ασφάλειας.

Η καθημερινή μου επίσκεψη για το φαγητό συνεχίσθηκε 15 ημέρες, και ακριβώς στις 30 του Απρίλη δεν εδέχθησαν φαγητό, διότι μαζί με άλλους Πατριώτες μετεφέρθη σε μέρος που δεν ξαίρουν να μου πουν. Από πληροφορίες βρίσκεται στο Μπογιάτι σε Στρατιωτική Μονάδα και υποβάλλεται στα πιο απάνθρωπα βασανιστήρια, η φάλαγγα, το συρματόσκοινο, τα ηλεκτροσόκ και πόσα άλλα φρικτά μέσα είναι η καθημερινή δουλειά επάνω στα σώματα των Ελλήνων αγωνιστών. Η μεταφορά από το Μπογιάτι των φοιτητών και όλων των κρατουμένων είχεν ξανά ως τόπος την Ασφάλειαν.

Ο μόνος που δεν επέστρεψε είναι ο άνδρας μου και ανησυχώ καθώς και όλοι οι συγγενείς μου πού βρίσκεται και γιατί δεν μου τον παρουσιάζουν, ανησυχώ για την υγείαν και την ζωήν

του, βρίσκεται στα χέρια ανθρώπων που δεν διστάζουν να του κάνουν το χειρότερο κακό.

Απαιτώ να τον παρουσιάσουν και να τον επισκεφθώ το συντομώτερον, να μεταφερθή σε νοσοκομείον και να εξετασθεί από γιατρούς δικούς μου, η εξαφάνισις του επί ένα μήνα και πλέον δεν είναι τυχαία, άλλοι ουσιώδεις λόγοι υπάρχουν που τον κρατούν μακριά μου και ας μην προσπαθούν οι αρμόδιοι να δικαιολογηθούν λέγοντας ότι η Στρατιωτική Δικαιοσύνη και η πολιτεία τον προστατεύη.

Ζητώ να σταματήσει το γρηγορώτερον ο βασανισμός του και οι ανακρίσεις, να δοθή τέρμα στην όλη του ταλαιπωρία που τόσο θέτει την ζωήν του σε μεγάλο κίνδυνον και που οδηγούν στην τέλεια εξόντωσιν του, που υπεύθυνη για την κρατησίν του και τον βασανισμόν του θεωρώ τους Αρμοδίους της Γενικής Ασφάλειας.”